

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

ZAŁĄCZNIKI:

- kopia uprawnień i zaświadczenie z izby architektów

PROJEKT BUDOWLANO WYKONAWCZY PRZEBUDOWY I ZMIANY SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU WRAZ Z INFRASTRUKTURĄ TOWARZYSZĄCĄ BYŁEGO KOŚCIOŁA EANGELICKIEGO W BABIMOŚCIE 45-87

projekt zagospodarowania terenu

- opis	
- część rysunkowa:	Skala
rys. A1 Projekt zagospodarowania terenu	1:500

projekt architektoniczno- budowlany renowacji

- opis	
- część rysunkowa:	
inwentaryzacja	
rys. IN1 rzut parteru	1:100
rys. IN2 rzut antresoli	1:100
rys. IN3 przekrój A-A	1:100
rys. IN4 elewacja boczna (SW)	1:100
rys. IN5 elewacja boczna (NE)	1:100
rys. IN6 elewacja frontowa (NW)	1:100
rys. IN7 elewacja tylna (SE)	1:100
rys. IN8 wykaz stolarki okiennej	1:50
rys. IN9 wykaz stolarki drzwiowej	1:50

projekt prac renowacyjnych

rys. A2 rzut parteru	1:50
rys. A3 rzut antresoli	1:50
rys. A4 rzut dachu	1:50
rys. A5 przekrój A-A	1:50
rys. A6 elewacja boczna (SW)	1:100
rys. A6b elewacja boczna (SW) kolorystyka	1:100
rys. A7 elewacja boczna (NE)	1:100
rys. A7b elewacja boczna (NE) kolorystyka	1:100
rys. A8 elewacja frontowa (NW)	1:100
rys. A8b elewacja frontowa (NW) kolorystyka	1:100
rys. A9 elewacja tylna (SE)	1:100
rys. A9b elewacja tylna (SE) kolorystyka	1:100
rys. A10 wykaz stolarki okiennej	1:50
rys. A11 wykaz stolarki drzwiowej	1:50

PROJEKT BUDOWLANO WYKONAWCZY KONSTRUKCJI DLA PRZEBUDOWY I ZMIANY SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU WRAZ Z INFRASTRUKTURĄ TOWARZYSZĄCĄ BYŁEGO KOŚCIOŁA EANGELICKIEGO W BABIMOŚCIE

- opis	
- część rysunkowa:	
rys. K1 rzut fundamentów	1:100
rys. K2 rzut konstrukcji parteru	1:100
rys. K3 rzut konstrukcji empory	1:100
rys. K4 fundamenty SF1, SF2,SF3	1:20
rys. K5 fundamenty F1, wieńce W1, trzpień żelbetowy T1	1:20
rys. K6 słupy stalowe S1, S2	1:20
rys. K7 podciągi stalowe P1-1, P1-2, P1-3, P2-1, P2-2, P2-3	1:20
rys. K8 podciągi stalowe P3-1, P3-2, tężniki stalowe T1, T2, T3, T4	1:20

rys. K9	słup S3, zastrzał Z1, ściągi stalowe SC1-1, SC1-2	1:20
rys. K10	schody stalowe Sch, Rygle stalowe R1, RS1	1:20
zestawienie stali ogólne – konstrukcja nośna		
zestawienie stali ogólne – S-3, S.C., SCH, R1, Z1		
- EKSPERTYZA TECHNICZNA DOTYCZĄCA STANU TECHNICZNEGO BUDYNKU SAKRALNEGO POŁOŻONEGO W BABIMOŚCIE PRZY UL. KARGOWSKIEJ NA DZIAŁCE NR 505		

PROJEKT BUDOWLANO WYKONAWCZY INSTALACJI SANITARNYCH DLA PRZEBUDOWY I ZMIANY SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU WRAZ Z INFRASTRUKTURĄ TOWARZYSZĄCĄ BYŁEGO KOŚCIOŁA EANGELICKIEGO W BABIMOŚCIE

- opis		
- część rysunkowa:		
rys. ZTZ-100	zagospodarowanie terenu	1:500
rys. ZTZ-200	profil podłużny kanalizacji sanitarnej po terenie	1:100/100
rys. WK-100	rzut parteru – instalacja wod-kan	1:100
rys. H-100	rzut parteru. Instalacja wody P.Poż	1:100
rys. CO-100	rzut parteru – instalacja ogrzewcza	1:100
rys. CO-101	rzut antresoli – instalacja ogrzewcza	1:50
rys. CT-100	rozwiniecie instalacji ogrzewczej klimakonwektorów	-
rys. PC-100	schemat pompy ciepła	-

PROJEKT BUDOWLANO WYKONAWCZY INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH DLA PRZEBUDOWY I ZMIANY SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU WRAZ Z INFRASTRUKTURĄ TOWARZYSZĄCĄ BYŁEGO KOŚCIOŁA EANGELICKIEGO W BABIMOŚCIE

- opis		
- obliczenia		
- część rysunkowa:		
rys. E1	rzut parteru – gniazda i wpusty	1:50
rys. E2	rzut antresoli – gniazda i wpusty	1:50
rys. E3	rzut parteru – oświetlenie	1:50
rys. E4	rzut antresoli – oświetlenie	1:50
rys. E5.1	oświetlenie zewnętrzne – elewacje SE i NE	1:100
rys. E5.2	oświetlenie zewnętrzne – elewacje SW i NW	1:100
rys. E6	rzut dachu – instalacja odgromowa	1:50
rys. E7	schemat rozdzielnic elektrycznej	-

PROJEKTU ROZBIÓRKI BUDYNKU BYŁEJ KOTŁOWNI NA DZIAŁCE NR 505 W BABIMOŚCIE

- opis		
- część rysunkowa		
rys. R1	sytuacja – elementy przeznaczone do rozbiórki	1:500
rys. R2	rzut parteru budynku przeznaczonego do rozbiórki	1:50
rys. R3	przekrój A-A budynku przeznaczonego do rozbiórki	1:50

1. PROJEKT BUDOWLANO WYKONAWCZY PRZEBUDOWY I ZMIANY SPOSOBU UŻYTKOWANIA BUDYNKU WRAZ Z INFRASTRUKTURĄ TOWARZYSZĄCĄ BYŁEGO KOŚCIOŁA EANGELICKIEGO W BABIMOŚCIE

1.1 PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

OPIS TECHNICZNY

SPIS ZAWARTOŚCI :

1. PRZEDMIOT INWESTYCJI i PODSTAWA OPRACOWANIA
2. DANE OGÓLNE
 - 2.1. Istniejący stan zagospodarowania działki
 - 2.2. Projektowane zagospodarowanie działki
 - 2.2.1 Opis rozwiązań projektowych
 - 2.2.2 Układ komunikacyjny
 - 2.2.3 Ukształtowanie terenu zieleni
 - 2.2.4 Gospodarka wodami opadowymi i odpadami komunalnymi
 - 2.2.5 Uzbrojenie terenu z przeciwpożarowym zaopatrzeniem wodnym
 - 2.3. Zestawienie powierzchni poszczególnych części zagospodarowania działki budowlanej
 - 2.4. Dane dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.
 - 2.5 Informacja określająca wpływ eksploatacji górniczej na teren zamierzenia inwestycyjnego
 - 2.6. Informację i dane o charakterze i cechach istniejących, przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia
 - 2.7. Informacje o kategorii geotechnicznej gruntów

1. PODSTAWA OPRACOWANIA I PRZEDMIOT INWESTYCJI

PRZEDMIOT INWESTYCJI (ZAKRES i CEL OPRACOWANIA):

Przedmiotem opracowania jest przebudowa i zmiana sposobu użytkowania budynku wraz z infrastrukturą towarzyszącą budynku byłego Kościoła Ewangelickiego w Babimostie położonego przy ul. Kargowskiej na działce nr 505. Zmiana sposobu użytkowania polega na wyznaczeniu nowej funkcji tj. Sali wystawowej (izba pamięci)

Zakres inwestycji obejmują zagospodarowanie działki oraz budynek kościoła.

Celem opracowania jest dostosowanie istniejącej i niszczonej zabudowy sakralnej do potrzeb gminy oraz uratowanie obiektu poprzez jego remont w tym wzmocnienie konstrukcji istniejącej i odnowienie jego muzealnej - wystawienniczej funkcji.

PODSTAWA OPRACOWANIA:

1. Umowa projektowa
2. Wizja lokalna obiektu na działce
3. Inwentaryzacja budowlana budynku

2. DANE OGÓLNE

Babimost to miasto o której pierwsze wzmianki (jako o miejscowości o dużym znaczeniu dla regionu) pochodzą z 1257 roku.

W roku 1332 roku Władysław Łokietek włączył miasto do Królestwa Polskiego ustanawiając w nim starostwo niegrodowe. W 1397 roku zostały nadane przez króla Władysława Jagiełłę prawa miejskie. Z biegiem czasu prawa miejskie Babimostu zostały zrównane z prawami miejskimi Poznania, przywileju tego udzielił w 1530 roku król Zygmunt Stary. Rozkwit miasta nastąpił w połowie XVII wieku. Podczas potopu Szwedzkiego w 1656 r. miasto było dwukrotnie spalone przez wojska najeźdźców.

Po 1793 r. Babimost znalazł się w granicach Prus, a latach 1807–1815 Babimost należał do Księstwa Warszawskiego. Na początku XX wieku (1905r) w mieście mieszkało 1.985 osób, w tym 84,9% Niemców, 13% Polaków i 2% Żydów. 55,2% ludności było katolikami, zaś 42,7% - ewangelikami. Na mocy traktatu wersalskiego w 1919 roku Babimost pozostał w granicach Niemiec. W 1945 r. Babimost znalazł się w granicach państwa polskiego.

Kościół ewangelicki barokowy będący przedmiotem opracowania został zbudowany w latach 1782-1789 przez ludność ewangelicką. W latach po II wojnie światowej wraz z emigracją ludności niemieckiej kościół stracił swoją sakralną funkcję i został przemianowany na magazyn cmentarza i wyposażenia okolicznych szkół. W roku 1975 obiekt poddano zabiegom technicznym. Naprawiono dach nad nawą główną odnowiono i pomalowano elewacje zewnętrzne. W latach 1976-1980 wykonano prace budowlane dotyczące poprawy jego funkcji wystawienniczych niszcząc niestety istniejące posadzki oraz wystrój.

Obecnie kościół jest wpisany do ewidencji zabytków miasta Babimost.

2.1. Istniejący stan zagospodarowania działki

Budynek objęty opracowaniem znajduje się na działce nr ewid. 505 przy zbiegu ulic Kargowskiej i Poznańskiej. Od wschodu na małym odcinku graniczy z działką sąsiednią. Na działce w granicy wybudowano w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku kotłownię wraz ze składem opału.

Na działce znajdują się instalacje doziemne:

- kanalizacji sanitarnej ks160 z odpływem ks315 i ks200 do sieci kanalizacyjnej w ulicy Poznańskiej oraz przepompownia ścieków
- eklektycznej napowietrznej
- telekomunikacyjnej
- gazowej gA40 (przyłącze nieczynne)

2.2. Projektowane zagospodarowanie działki

2.2.1. Opis rozwiązań projektowych

ARCHITEKTURA:

- Projektuje się rozebranie istniejącego budynku kotłowni
- Projektuje się wycinkę drzew na działce 505 od strony południowo wschodniej celem odstąpienia elewacji budynku.

OBSŁUGA W ZAKRESIE KOMUNIKACJI

- Projektuje się wydzielenie miejsc parkingowych w liczbie 4 (tym jedno dla osób niepełnosprawnych)
- Projektuje się nawierzchnię z kostki betonowej na podbudowie jezdnej. Posesja będzie korzystać z istniejącego zjazdu z ulicy Poznańskiej

INSTALACJA WODY

Projektuje się przyłączenie budynku do miejskiej sieci wodociągowej wg. warunków nr DT.6038.29.16 (w osobnym opracowaniu)

INSTALACJA KANALIZACYJNA - ŚCIEKI SANITARNE:

Projektuje się przyłączenie budynku do miejskiej sieci kanalizacyjnej wg. warunków nr DT.6038.29.16 Po przez istniejącą na działce infrastrukturę.

INSTALACJA KANALIZACJI DESZCZOWEJ.

Projektuje się przyłączenie budynku do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej wg. warunków nr BUD.6730.14.2016 (w osobnym opracowaniu). Od strony północnej z racji braku sieci kanalizacji deszczowej w ulicy Poznańskiej wodę deszczową można odprowadzić na teren działki 505 w ilości nie większej niż 3,6dm³/s. (zgodnie z wydanymi warunkami)

INSTALACJE ELEKTRYCZNE

Projektuje się przyłączenie budynku do sieci elektrycznej wg. warunków nr 28112/2016/ODZ/ZR1 (w osobnym opracowaniu)

INSTALACJE CO

Projektuje się doziemną instalację i wykonanie 6 odwiertów pod kolektor pionowy pompy ciepła o głębokości 100m

Kolektory będą podłączone do studzienki zbiorczej Ø1000

Studzienka będzie podłączona do budynku przewodami 2xPE50

2.2.2 Układ komunikacyjny

Budynek będzie korzystał z istniejącego zjazdu z ulicy Poznańskiej.

2.2.3. Ukształtowanie terenu zieleni

Teren działki w granicach opracowania pod względem ukształtowania zieleni można określić jako teren zdegradowany. Drzewa wysokie zlokalizowano po stronie południowo i wschodniej. Projektuje się wycinkę zieleni wysokiej w celu odsłonięcia południowo-wschodniej elewacji. Pozostałe tereny nieutwardzone należy obsadzić zielenią niską i wysiać trawę.

Tereny przeznaczone pod zielenią urządzone w granicach opracowania wynoszą 444,24m²

2.2.4. Gospodarka wodami opadowymi i odpadami komunalnymi

- Wody opadowe z dachu odprowadzane będą projektowanym przyłączem do istniejącej kanalizacji deszczowej w ulicy Kargowskiej

- Gromadzenie odpadków stałych zlokalizowane jest na terenie działki w projektowanym śmietniku (nr 10 na proj. Zagospodarowania terenu) - a ich wywóz odbywa się w systemie oczyszczania gospodarki komunalnej.

2.2.5. Uzbrojenie terenu z przeciwpożarowym zaopatrzeniem wodnym

Działka będąca przedmiotem opracowania będzie podłączona do następujących sieci zewnętrznych:

- instalacja telefoniczna
- instalacja gazu
- instalacja elektryczna

2.3. Zestawienie powierzchni poszczególnych części zagospodarowania działki budowlanej

- powierzchnia działki bud. w granicach opracowania	1129,78m ²
- powierzchnia zabudowy działki w granicach opracowania	1129,78m ²
- powierzchnia utwardzona projektowana	210,54m ²
- powierzchnia terenów aktywnych przyrodniczo (zieleni urządzonej)	444,24m ²
- ilość kondygnacji nadziemnych bez kondygnacji wieży	1
- max. gabaryty w rzucie:	26,44x17,95 m
- wysokość maksymalna (wys. mierzona od „0,00” do kalenicy dachu głównego)	~17,60 m
- powierzchnia zabudowy:	~475 m ²
- powierzchnia użytkowa: (łącznie z powierzchnią pierwszego poziomu wieży)	508,55 m ²
- kubatura brutto:(bez kubatury wieży)	~ 5900 m ³

2.4. Dane dotyczące ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Budynek jest wpisany do rejestru zabytków miasta Babimost

2.5. Informacja określająca wpływ eksploatacji górniczej na teren zamierzenia inwestycyjnego.

Działka nr 505 nie leży w obrębie eksploatacji górniczej ani na terenie górniczym

2.6. Informację i dane o charakterze i cechach istniejących, przewidywanych zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia

- Stosunek inwestycji do obszarów NATURA-2000.

W bezpośrednim otoczeniu terenu lokalizacji inwestycji na działce nr 505 nie występują obszary NATURA-2000 wymagające ochrony przed skutkami jego budowy i późniejszej eksploatacji.

Poza granicą terenu własności inwestora nie przewiduje się powstania uciążliwości powodującej eksploatację obiektów przedsięwzięcia o intensywności przekraczającej standardy jakości środowiska.

Zakładane do realizacji rozwiązania techniczno-technologiczne wszystkich etapów inwestycji są nowoczesne i powszechnie stosowane w obiektach tego typu. Podczas eksploatacji obiektu wody opadowe zbierane z powierzchni dachowych będą odprowadzane do kanalizacji deszczowej a z komunikacji na działce zanieczyszczone głównie zawiesina mineralną odprowadzane zostaną powierzchniowo na teren zielony.

Ścieki socjalne oraz odpady komunalne usuwane będą zgodnie z podpisanymi umowami o odprowadzeniu ścieków i wywozie odpadów. Emisja hałasu w granicy działki.

- **Parkingi projektowane** w miejscu docelowo przygotowanym i przeznaczonym pod daną funkcję.

- **Miejsce na gromadzenie selektywne odpadów stałych** zaprojektowano zgodnie z obowiązującym przepisami zawartymi w rozporządzeniu dot. zagospodarowania terenu dla budynków usługowych.

- Masy ziemne i gruz pobudowlany

Zgodnie z ustawą o odpadach (Dz.U. nr 62/2001 poz. 628 z późniejszymi zmianami) masy ziemne i inne odpady wytworzone podczas prac budowlanych będą wywiezione na wysypisko przez firmy zajmujące się utylizacją gruzu i mas ziemnych pobudowlanych.

- Ścieki

Skład ścieków sanitarnych odprowadzanych z projektowanego obiektu będzie odpowiadał składowi przeciętnych ścieków gospodarczo bytowych i nie będą przekraczane wartości wskaźników zanieczyszczeń zawartych w zał. Nr 1 do Rozp.Ministra Infrastruktury z dn. 20.07.2002r.Dz.U. nr 129 poz. 1107 i 1108 oraz nie będą występowały substancje szczególnie szkodliwe określone w załączniku do Rozp. Min. Środowiska z dn. 10.11.2005r. (Dz. U. nr 233 poz. 1988).

Projektowane zamierzenie inwestycyjne nie posiada zagrożeń dla środowiska oraz higieny i zdrowia.

2.7. Informacje o kategorii geotechnicznej budynku i gruntów

Budynek zalicza się do I kategorii geotechnicznej

Złożoność warunków gruntowo wodnych obszaru lokalizacji określa się jako **proste warunki geotechniczne.**

architekt prowadzący:
mgr inż. arch. Piotr Jaszcak
nr upr. 88/01/W

1.2 PROJEKT ARCHITEKTONICZNY

OPIS TECHNICZNY

SPIS ZAWARTOŚCI :

1. DANE OGÓLNE

- 1.1. Istniejący budynek zabytkowy
- 1.2. Przeznaczenie i program użytkowy budynku
- 1.3. Zestawienie powierzchni oraz charakterystyczne dane liczbowe
- 1.4. Forma architektoniczna i funkcja obiektu budowlanego
- 1.5. Sposób dostosowania do krajobrazu i otaczającej zabudowy

2. ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO MATERIAŁOWE PODSTAWOWYCH ELEMENTÓW OBIEKTU.

- 2.4. Rozwiązania konstrukcyjno – materiałowe
- 2.5. Elementy wykończenia wewnętrznego i zewnętrznego
- 2.6. Uwarstwienie przegród budowlanych

3. UDOSTĘPNIENIE OBIEKTU DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

4. DANE TECHNOLOGICZNE – WSPÓŁZALEŻNOŚCI URZĄDZEŃ I WYPOSAŻENIA ZWIĄZANEGO Z PRZEZNACZENIEM OBIEKTU

5. ROZWIĄZANIA ELEMENTÓW WYPOSAŻENIA BUDOWLANO INSTALACYJNEGO

6. CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA OBIEKTU

7. WPŁYW OBIEKTU NA ŚRODOWISKO I JEGO WYKORZYSTYWANIE ORAZ NA ZDROWIE LUDZI I OBIEKTY SĄSIEDNIE

8. ZAGADNIENIA KONSERWATORSKIE

9. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. DANE OGÓLNE

1.1. Istniejący budynek zabytkowy

Widok kościoła z kierunku zachodniego

Widok ołtarza

Kościół ewangelicki barokowy powstał w połowie XVII w latach 1782-1789 na planie prostokąta z półkolistą absydą.

W latach po II wojnie światowej wraz z emigracją ludności niemieckiej kościół stracił swoją sakralną funkcję i został przemianowany na magazyn cementu i wyposażenia okolicznych szkół. W roku 1975 obiekt poddano zabiegom technicznym. Naprawiono dach nad nawą główną odnowiono i pomalowano elewacje zewnętrzne. W latach 1976-1980 wykonano prace budowlane dotyczące poprawy jego funkcji wystawienniczych niszcząc niestety istniejące posadzki oraz wystrój.

Obecnie kościół jest wpisany do ewidencji zabytków miasta Babimost.

Budynek jest obiektem 1-piętrowym z antresolą (empora), wieżą zakończoną hełmem, nie podpiwniczony, wykonany w technologii tradycyjnej, ściany zewnętrzne i wewnętrzne murowane z cegły czerwonej. Strop empory pierwotnie drewniany zmieniony na żelbetowy monolityczny wsparty na żelbetowych słupach za pośrednictwem podciągów, strop nad kruchtą boczną oraz absydą łukowy ceglany.

Konstrukcja dachu głównego drewniana płatwiowo-zastrzałowa obita od dołu deską boazeryjną, nad pozostałą częścią dachu drewniane konstrukcji mieszanej (krokwiowe, łukowe), kryty dachówką ceramiczną lub cementową, zakładkową lub karpiówką. Posadowienie obiektu bezpośrednie na ławach fundamentowych ceglanych. Zasadniczy układ konstrukcyjny budynków tworzą dachy oraz stropy oparte na ścianach nośnych oraz wewnętrznych słupach drewnianych i żelbetowych.

1.2. Przeznaczenie i program użytkowy budynku

Przeznaczenie budynku: budynek muzealny - wystawy dot. regionu i miasta Babimost,

Poszczególne etapy prac przewidują:

- wymiana pokrycia dachowego
- przemurowanie i wzmocnienie pękających nadproży
- wykonanie posadzek na gruncie
- wymiana stolarki okiennej i drzwiowej
- wydzielenie pożarowo wieży kościoła
- wymianę częściową skorodowanej konstrukcji drewnianego stropu nad parterem i konstrukcji dachu (stopień zużycia więźby na powyższym etapie przyjmuje się do 50%- na etapie wykonawstwa należy zrobić badania mykologiczne wszystkich elementów konstrukcji więźby celem określenia stopnia zużycia oraz wytypowania elementów więźby do wymiany na nowe)
- wyburzenie kominów spalinowych na elewacjach budynku
- wykonanie nowych słupów w konstrukcji stalowej (zamiennie do istniejących słupów i rdzeni żelbetowych)
- podparcie konstrukcją stalową więźby dachowej (pozostawienie istniejących słupów drewnianych jako nienośnych)
- wykonanie nowych nadproży stalowych podpierających konstrukcję żelbetową
- częściowe wycięcie stropu żelbetowego w celu wykonania schodów w lekkiej konstrukcji stalowej
- wyburzenie istniejących schodów żelbetowych
- wykonanie nowych schodów w lekkiej konstrukcji stalowej od strony południowej budynku
- uzupełnienie stropu empory po stronie północnej.
- szlifowanie pozostałej konstrukcji żelbetowej wraz z uzupełnieniami oraz pomalowanie impregnatem wierzchnich warstw posadzki empory farbami do betonu.
- wykonanie nowych podziałów funkcjonalnych budynku w postaci nowych ścian działowych
- wykonanie instalacji sanitarnych
- wykonanie instalacji elektrycznych

Projekt przewiduje wykonanie prac budowlano-konserwatorskich obejmujących:

- prace tynkarskie i sztukatorskie na elewacjach
- prace przy renowacji muru ceglanego wewnątrz wieży
- konserwacja wystroju w tym elementów drewnianych konstrukcyjnych w Sali głównej wraz z barierkami empory i balkonu
- wymiana stolarki drzwiowej i okiennej na nową

- konserwację drzwi zewnętrznych z ew. pozostawieniem oryginalnych okuć
- prace renowacyjne dotyczące napisu nad ołtarzem
- wykorzystanie pozostałości posadzki (elementy płytek gresowych złożone w absydzie) do wykonania posadzek w sanitariatach

UWAGA: prace dot. badań stratygraficznych tynków wewnętrznych i zewnętrznych określające ew. pierwotną kolorystykę, oraz badania mykologiczne murów oraz elementów drewnianych konstrukcji określające stopień degradacji oraz procent ich wymiany wykonane będą na etapie wykonawstwa .

Program użytkowy budynku

Budynek funkcjonalnie pozostanie bez zmian

Wieża będzie wyłączona z użytkowania, parter i empora będą stanowiły przestrzeń wystawienniczą.

Dodatkowo zaprojektowano pomieszczenia gospodarcze, wc dla zwiedzających oraz pomieszczenie na pompy ciepła w części zachrystji i małe pomieszczenie wystawiennicze służące jako biuro. Główne wejście do budynku znajduje się od strony ulicy Kargowskiej.

1.3. Zestawienie powierzchni oraz charakterystyczne dane liczbowe

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI POMIESZCZEŃ

	Posadzka	[m ²]
Poziom parteru:		
Kruchta frontowa pod wieżą	kamień	6,78
Kruchta główna	kamień	30,53
Pom. porządkowe	gres	1,45
Wc- damskie i NPS	gres	5,07
Wc męskie	gres	3,73
Nawa boczna lewa	kamień	56,36
Nawa główna z prezbiterium	kamień	152,28
Nawa boczna prawa	kamień	54,55
Kruchta boczna	kamień	4,75
Pom. biurowe	kamień	11,81
Absyda	kamień	14,67
Zakrystia – pom. techniczne	Kamień	8,34
Razem		350,32
Poziom antresoli:		
Empora prawa	pos. Betonowa	31,55
Empora główna	pos. Betonowa	63,51
Empora lewa	pos. Betonowa	36,36
Wieża (w obrysie poziomego antresoli)	gres	6,16
Razem		137,58

1.3. Forma architektoniczna i funkcja obiektu budowlanego

Forma obiektu nie ulega zmianom

Funkcja obiektu nie ulega zmianom

1.4. Sposób dostosowania do krajobrazu i otaczającej zabudowy

Nie ulega zmianom

2. ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNO MATERIAŁOWE PODSTAWOWYCH ELEMENTÓW OBIEKTU.

2.1. Rozwiązania konstrukcyjno – materiałowe

Fundamenty:

Kamienne pozostają bez zmian

Ściany:

- ściany działowe nowo projektowane z pustaka ceramicznego gr 12cm na zaprawie cem-wap, oraz z płyt GK na ruszcie systemowym
- ściany istniejące należy przemurować w miejscach uszkodzonych i zniszczonych ew. pęknięcia wzmocnić a pęknięte nadproża przemurować i wzmocnić.

Stropy:

- strop drewniany sklepienia nad parterem – należy wymienić skorodowane belki drewniane stropu na nowe, istniejące belki zabezpieczyć przed korozją biologiczną. Belki stropowe zabezpieczyć od dołu do EI30 w systemie płyt GKF

Wieńce:

- Wieńce przyściennie żelbetowe tak jak i strop empory ze względu na możliwość popęknięcia należy zostawić

Podciągi i nadproża:

- nadproża istniejące ceglane które uległy uszkodzeniu przemurować
- istniejący strop żelbetowy ułożyć na nowych podciągach stalowych

konstrukcja nośna dachu:

- należy wymienić skorodowane elementy konstrukcji dachu
- po przeliczeniu konstrukcji zgodnie z obowiązującą polską normą w przypadku niespełnienia wymagań wzmocnić
- konstrukcję zabezpieczyć do NRO

Izolacje przeciwwilgociowe:

- należy osuszyć ściany i wykonać tynki (zastosować farby) paroprzepuszczalne
- izolacja posadzek na gruncie systemowa

2.2. Elementy wykończenia wewnętrznego i zewnętrznego

2.2.1 Wykończenie wewnętrzne

Posadzki:

Posadzki w budynku nowe

- w sanitariatach posadzki typu gres
- w przestrzeni wystawienniczej w parterze posadzki kamienne granitowe polerowane 120x120cm
- na emporze i balkonie posadzka betonowa impregnowana

Ściany:

- ściany w pomieszczeniach wykończone tynkiem renowacyjnym paroprzepuszczalnym
- wykonać renowację tynków nad absydą.
- ściany ceglane w wieży należy wyczyścić i wykonać ich konserwację.

Powłoki malarskie:

- ściany pomalować farbami paroprzepuszczalnymi (do wewnątrz)

Sufity:

- sufit sklepienia pomalować farbami dyspersyjnymi (do wewnątrz)

UWAGA: prace dot. badań stratygraficznych tynków wewnętrznych określające ew. pierwotną kolorystykę, wykonane będą na etapie wykonawstwa, na ich podstawie będzie określona dokładna kolorystyka ścian.

Schody wewnętrzne i barierki stalowe wieży

- pomalować farbami antykorozyjnymi po uprzednim oczyszczeniu z rdzy

Schody wewnętrzne i barierki stalowe części użytkowej

- schody w konstrukcji stalowej lekkiej (zabezpieczone farbami do R30) ze stopniami żelbetowymi
- barierki schodów projektowanych stalowe (blacha kwasowa) przeszklone (szkło bezpieczne)

Drewniane istniejące elementy konstrukcji i wystroju wewnątrz

- renowacja elementów (elementy zniszczone biologicznie do odtworzenia)

Stolarka drzwiowa wewnętrzna:

- drzwi do pomieszczeń na parterze przeszklone – szkło matowe (szkło bezpieczne)
- drzwi do pomieszczenia technicznego w klasie odporności ogniowej EI30
- drzwi prowadzące do wieży i poddasza nieużytkowego w klasie odporności ogniowej EI30

Wentylacja:

Wentylacja pomieszczeń grawitacyjna przez wywietrzaki zintegrowane z dachówką ceramiczną karpiówką

2.2.2 Wykończenie zewnętrzne

Ściany:

- ściany istniejące tynkowane tynkiem mineralnym renowacyjnym paroprzepuszczalnym

Proponowana kolorystyka ścian:

Płaszczyzny ścian - wg. próbnika remmers 01-4 Neapelgelb HBW-%:76

Pilastry i gzymsy - wg. próbnika remmers 01-6 Neapelgelb HBW-%:84

UWAGA: prace dot. badań stratygraficznych tynków zewnętrznych określające ew. pierwotną kolorystykę, wykonane będą na etapie wykonawstwa, na ich podstawie będzie określona dokładna kolorystyka ścian.

Pokrycie dachowe:

- dach części niskiej kryty dachówką ceramiczną karpiówką układaną w koronkę w kolorze ceglanym
- hełm wieży kryty blachą kładzioną na rąbek w karo – blacha miedziana

Obróbki blacharskie:

- obróbki, rynny i rury spustowe z blachy tytanowo-cynkowej w kolorze naturalnym

Stolarka okienna:

Stolarka nowa projektowana w podziałach okien z epoki (II połowa XVIII wieku)

- stolarka okienna – okna wymienione na pojedyncze z pakietem
- okna od strony ściany południowo wschodniej wykonane jako witryny w klasie EI 120 min odporności ogniowej
- świetlik dachowy w części nieużytkowej wymieniony na nowy

Stolarka drzwiowa zewnętrzna:

Renowacja istniejącej lub wykonanie nowej

Stolarka nowa bez zdobień projektowana na wzór istniejących (wykonanych wtórnie a zwierających pierwotne podziały) z możliwością przełożenia oryginalnych okuć.

Ściany wieży

- Powierzchnie odśnieżonego, słabego muru ceglanego wzmocnić i zdezynfekować poprzez zastosowanie preparatu krzemianowego a następnie bio-bójczego. Zaprawy uzupełnić – zaprawy historyczne nie posiadające w składzie cementu

2.3. Uwarstwienie projektowanych przegród budowlanych

Posadzki na gruncie:

warstwy posadzkowo-wykończeniowe	4cm
wylewka betonowa	8 cm
płyta styropianowa systemowa CO	
styropian EPS 200	15 cm
izolacja przeciwwodna	-
beton C8/10 (B10)	10 cm
piasek stabilizowany cementem	30cm

UWAGA:

Wszystkie materiały użyte do budowy powinny posiadać atesty ITB dopuszczające je do użytku na polskim rynku budowlanym. Wszystkie roboty budowlane powinny być wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną.

3. UDOSTĘPNIENIE OBIEKTU DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Obiekt jest udostępniony osobom niepełnosprawnym w tym poruszającym się na wózku (empora dostępna za pomocą schodofazu)

4. DANE TECHNOLOGICZNE – WSPÓŁZALEŻNOŚCI URZĄDZEŃ I WYPOSAŻENIA ZWIĄZANEGO Z PRZEZNACZENIEM OBIEKTU

Budynek jest przeznaczony do okresowego funkcjonowania jako sala wystawiennicza dla pamiątek regionu i miasta Babimost. przewiduje się jedną osobę nadzorującą w niepełnym wymiarze godzin (do 4 godzin).

Budynek obsługują dwa sanitariaty (dla kobiet i niepełnosprawnych oraz dla mężczyzn) z których korzysta osoba obsługująca oraz pomieszczenia porządkowego.

W budynku może przebywać do 50 osób w tym nie więcej niż 10 osób na antresoli

5. ROZWIĄZANIA ELEMENTÓW WYPOSAŻENIA BUDOWLANO INSTALACYJNEGO

W budynku projektuje się instalację elektryczną w tym:

- oświetlenie ogólne
- gniazda 230V
- instalacja połączeń wyrównawczych
- instalacja przeciwprzepięciowa
- instalacja odgromowa

W budynku projektuje się instalację CO (ogrzewanie podłogowe niskotemperaturowe) zasilane z pomp ciepła Z gruntowym wymiennikiem ciepła

W budynku projektuje się instalację wod-kan do celów gospodarczo bytowych oraz Hydrantową

6. CHARAKTERYSTYKA ENERGETYCZNA OBIEKTU

UWAGA: zgodnie z zapisami prawa budowlanego Art. 5 punkt 7

Przepisów ust. 3–6 powyższego artykułu dotyczących charakterystyki energetycznej nie stosuje się do budynków: podlegających ochronie na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami

7. WPŁYW OBIEKTU NA ŚRODOWISKO I JEGO WYKORZYSTYWANIE ORAZ NA ZDROWIE LUDZI I OBIEKTY SĄSIEDNIE

- Zgodnie z Dziennikiem Ustaw z 2002 r. Nr 179 poz. 1490 z dnia 24 września 2002 r. §3.ust.1.pkt.10 d) inwestycja nie wpływa znacząco na środowisko i nie wymaga sporządzania raportu oddziaływania na środowisko.

- Zapotrzebowanie w wodę z miejskiej sieci wodociągowej.

- Odprowadzenie ścieków poprzez projektowaną kanalizację sanitarną do istniejącej na terenie sieci kanalizacji sanitarnej

- Wody deszczowe odprowadzane do istniejącej w ulicy sieci kanalizacji deszczowej i na teren zielony działki (z dachów niskich oraz z części dachu od strony północnej w ilości nie większej niż 3,6dm³/s. (zgodnie z wydanymi warunkami)

- Obiekt nie wytwarza odpadów stałych przemysłowych, śmieci będą sortowane i gromadzone w szczelnych pojemnikach składowanych pod zadaszaniem wywożonych przez miejskie służby oczyszczania miasta.

- Obiekt nie wytwarza hałasu oraz wibracji a także promieniowania w szczególności jonizującego pola elektromagnetycznego oraz innych zakłóceń.

- obiekt nie wpływa ujemnie na istniejący drzewostan.

- obiekt nie wpływa ujemnie na otaczającą powierzchnię (w tym glebę) i ukształtowanie ziemi, wody powierzchniowe i podziemne.

- Przyjęte w projekcie rozwiązania przestrzenne, funkcjonalne i techniczne nie wpływają ujemnie na środowisko naturalne, zdrowie ludzi i inne obiekty budowlane sąsiednie oraz są zgodne z przepisami i obowiązującymi Polskimi Normami.

- **Analiza możliwości racjonalnego wykorzystania odnawialnych źródeł energii.**

Na powyższym etapie inwestycji przewiduje się wykorzystanie odnawialnych źródeł energii w postaci

zastosowania gruntowych wymienników ciepła

8. ZAGADNIENIA KONSERWATORSKIE

8.1. Stan zachowania obiektu

Od momentu przebudowy budynku na muzeum był on nieużytkowany a co za tym idzie nie ogrzewany.

Z oględzin wynika że nie wykonywano w nim jakichkolwiek prac remontowych a jedynie zabezpieczano przed zalewaniem wody opadowej i dewastacją.

Na ścianach wewnętrznych zachowały się oryginalne tynki i malowidła nad prezbiterium (tynki bez zdobień)

Podsufitka sklepienia wtórna najprawdopodobniej wykonana w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku, częściowo od strony zachodniej zarażona grzybem (widoczne zacieki na ścianie i sklepieniu)

Wykonano wtórne podziały związane ze zmianą funkcji budynku na muzealną. Drewnianą empore zastąpiono nową w konstrukcji żelbetowej (najprawdopodobniej było to zasugerowane niewystarczającą nośnością istniejącej drewnianej konstrukcji) podpartej na żelbetowych słupach i murowanych ścianach. Zmieniono tym samym lokalizację pierwotną schodów zachowując jedynie zarys istniejącej empory wraz z balkonem. Zachowano konstrukcję kolumn drewnianych podtrzymujących sklepienie.

Wykonano żelbetowe kanały instalacji co. Absyda została zamurowana. Rozebrano i wywieziono oryginalną posadzkę kamienną.

Stolarka okienna i drzwiowa wymieniona na nową w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku. W przypadku drzwi zewnętrznych zostały przełożone stare oryginalne okucia.

Wymieniono również pokrycie dachowe na podobne w podobnym układzie (dach kryty dachówką karpiówką w układzie w koronkę)

Zaleca się wykonanie rynnowania i odwodnienia dachu w celu zabezpieczenia ścian przed zciekami i zawilgoceniem przy cokole (odbijająca się od gruntu lub chodnika woda ściekająca z dachu zawilgaca mur przy cokole)

Elewacje budynku zachowały się w stanie dostatecznym, są bardzo brudne, w wielu miejscach popękane i z drobnymi lub większymi ubytkami, ale w dalszym ciągu wyraźne i czytelne, nie stwierdza się generalnie braku przyczepności wyprawy tynkarskiej na całości lecz tylko w niektórych miejscach. Zaleca się wykonanie badań stratygraficznych na etapie wykonawstwa w celu określenia oryginalnej barwy ścian.

Przy cokole oraz w miejscach zdobień pilastrów widoczne zielne plamy mogące wynikać z porażenia grzybem

Elewacje od strony południowo wschodniej należy odstłonić przez wycinkę drzew celem wysychania.

Obróbki blacharskie są w znacznym stopniu skorodowane i wymagają całkowitej wymiany na nowe.

Dokładny zakres zniszczeń i ich przyczyny mogą zostać określone po postawieniu rusztowań i przeglądzie elewacji z rusztowań.

Ostateczny program prac zostanie określony przez prowadzącego konserwatora i będzie pierwszym etapem opracowanej dokumentacji konserwatorskiej z przebiegu prac.

8.2. Zagadnienia Ogólne

- Odstłonić ściany fundamentowe do strefy posadowienia, usunąć zasolone tynki cokołowe następnie wykonać zabiegi hydroizolacyjne na fundamentach, wykonać drenaż, odstłonić go geowłókniną i zasypać wykopy żwirem.

- Folię drenażową przymocować do elewacji na wysokości poziomu ziemi listwą, uniemożliwiającą wpływanie roztopionego śniegu i wody deszczowej za folię drenarską.

- Grunt ukształtować ze spadkiem od obiektu na zewnątrz.

- Prace renowacyjne powinno rozpocząć wyznaczenie tynków przewidzianych do skucia a następnie ich mechaniczne, ręczne usunięcie.

- Powierzchnie odstłoniętego, słabego muru ceglanego wzmocnić i zdezynfekować poprzez zastosowanie preparatu krzemianowego a następnie bio-bójczego.

Następnym etapem będzie naprawa spękań konstrukcyjnych ścian.

- Powierzchnie uszkodzonych tynków na elewacji usunąć, a następnie powierzchnię oczyścić metodą hydrodynamiczną lub metodą strumieniowania dobranym na powierzchniach próbnych ścierniwem / ciśnieniem.

- Na oczyszczone powierzchnie muru w dolnych partiach elewacji, nałożyć tynki renowacyjne o podwyższonej wytrzymałości mechanicznej i odporności na sole.

- Na pozostałej nanieść tynki renowacyjne paroprzepuszczalne
- Po ich nałożeniu i związaniu, dla uzyskania jednolitej faktury, proponuje się zastosowanie szpachłówki a następnie pomalowanie farbą paroprzepuszczalną systemową.

8.3. Hydroizolacja fundamentów

Wykonać zabiegi hydroizolacyjne, aby zabezpieczyć ściany I w szczególności strefę cokołową przed wodą napierającą i wodą rozpryskową. Po wykonaniu zabiegów izolacyjnych ułożyć nawierzchnie formując spadki od budynku i odpływy do ew. studzienek.

Technologia wykonania hydroizolacji pionowej (do ew. zastosowania po uprzednich badaniach)

- Odsłonić fundamenty aż do strefy posadowienia (fundamenty odsłaniać odcinkowo) , podłoże musi być oczyszczone np. poprzez piaskowanie z luźnych cząstek.
- Duże ubytki fundamentu przemurować.
- Mniejsze ubytki oraz spoiny kamiennego fundamentu wypełnić zaprawą wodoszczelną systemową. Następnie wymieszać preparat krzemionkująco-hydrofobizujący systemowy z wodą w proporcji 1: 1 (wg. wskazań systemowych) i nanieść na podłoże muru fundamentu.
- Po ok. 15 minutach, gdy zostanie wchłonięty, należy nanieść jedną warstwę tzw. szlamu uszczelniającego (systemowe rozwiązanie hydroizolacji fundamentów) odpornego na zasolone podłoża.
- W części podziemnej, na naprawionym fundamencie oraz powyżej w strefie cokołowej nałożyć warstwę grubo powłokowego elastycznego materiału systemowego.
- Fundament przed zasypaniem zabezpieczyć 3 warstwową matą ochronno-drenującą i zamknąć listwą na poziomie gruntu.

Technologia wykonania hydroizolacji poziomej

Zganie z zaleceniami konserwatorskimi - odstępuje się

8.4. Renowacja elewacji

8.4.1. Wzmocnienie i dezynfekcja ścian

- Po usunięciu mechanicznym, metodą skuwania ręcznego odpadających tynków wszędzie tam, gdzie są odspojone, zawilgocone i zasolone - pozostałe nośne tynki oczyścić z brudu i wtórnego nakropu cementowego.
- Elewacje spłukać gorącą wodą pod ciśnieniem z dodatkiem środka powierzchniowo-czynnego i zdezynfekować wodnym koncentratem związków bio-bójczych zawierających związki boru i soli amonowych
- Mur gdzie występują pęknięcia i rysy naciąć w spoinach, poprzecznie do odpowiedniej głębokości i zamontować kotwy ze stali austenicznej.
- Kotwy mocowane na systemowej zaprawie montażowej rozmieścić zgodnie z orzeczeniem konstruktora.
- Rysy małe wypełnić systemową zawiesiną mineralną dedykowaną do ich naprawy
- Mur wzmocnić przed pokryciem zaprawami mineralnymi preparatem krzemianowym opartym na wodnym szkle potasowym

8.4.2. Rekonstrukcja tynków

- W miejscach trwale zawilgoconych i zasolonych zwłaszcza w dolnej części elewacji założyć tynki renowacyjne magazynujące szkodliwe sole i niedopuszczające ich do powierzchni.
- Tynki renowacyjne założyć z przewidzianym w normach WTA „zakładem” ok. 80 cm ponad widoczną przed skuciem starych tynków linię zawilgocień.
- Przewiduje się ich zastosowanie w dolnej strefie od strony podwórza oraz ew. lokalnie powyżej na elewacjach w miejscach zawilgoconych.
- Na pozostałych fragmentach ścian gdzie tynki są odparzone a nie występuje zasolenie, po ich usunięciu założyć tynki historyczne - bez zawartości cementu, trasu, wapna hydraulicznego i innych "nie historycznych" spoiw.

Mieszanka podstawowa:

Kolor: odcień podstawowy KSM 001 – beżowy Stosunek spoiwo: kruszywo odniesiony do Ca(OH)₂: ok. 1 : 2; Gęstość: ok. 1,9 g/cm³

Mieszanka podstawowa nie zawiera cementu, trasu, wapna hydraulicznego i innych "nie historycznych" spoiw.

Spoivo: Wapno palone w bryłach, gaszone na sucho; gruzelki wapna powstające w naturalny sposób podczas

gaszenia zmniejszają zapotrzebowanie wody do zaprawy i podwyższają możliwości samonaprawcze zaprawy. Reszkowa woda pochodząca z procesu gaszenia.

Kruszywo: Płukane piaski naturalne średnio- i drobnoziarniste. Zmodyfikowanie względnie dokładne dopasowanie przez dodanie kruszyw gruboziarnistych umożliwia obróbkę ze zmniejszonym zużyciem wody i przez to zmniejszenie skurczu.

Dodatki poniżej 10%: Nie obciążona mączka ceglana ze słabo wypalonych cegieł – tak jak w wielu zaprawach historycznych – powoduje dodatkową reakcję hydraulicznego wiązania, która podwyższa odporność zaprawy na czynniki atmosferyczne.

Dopasowanie: W celu dopasowania do wymagań specyficznych dla obiektu należy wymieszać mieszankę podstawową z miejscowo występującymi, wielokrotnie płukanymi piaskami (patrz niżej). Przy tym najgrubsze frakcje dodawanego piasku wpływają decydująco na strukturę powierzchni tynku wapiennego (np. przez wielkość ziarna, kształt ziarna), podczas gdy drobniejsze frakcje znacząco wpływają na zabarwienie. Grube piaski względnie piaski naturalne nigdy nie są dokładnie jednolicie zabarwione. Dlatego w wyniku stosowania grubych względnie naturalnych piasków jako komponentów nadających kolor uzyskuje się naturalną grę kolorów, co na dużych powierzchniach spowodować wrażenie powstania naturalnych plam. Dlatego ta gra kolorów nie stanowi usterki.

Zawartość dających się wyplukać składników lokalnych piasków nie może być większa niż 5 % wag.

Właściwości:

Nie zawiera cementu, trasu, wapna hydraulicznego i innych „nie historycznych” spoiw Tworzy charakterystyczne grudki wapienne podczas schnięcia wapna palonego Poprzez grudki wapna dokonuje „autonaprawy” rys i uszkodzeń krawędzi.

- Dla wyrównania powierzchni tynków na całą elewację nałożyć szpachlówkę na bazie wapna dyspergowanego.

8.4.3. Prace konserwatorskie przy elementach sztukatorskich na fasadach

- Oczyszczenie elementów przy pomocy szczotek i pędzli oraz pogłębienie ewentualnych pęknięć.
- Kontrola stanu zachowania elementów sztukatorskich wykonanych prawdopodobnie z narzutu z ponownym umocowaniem luźnych fragmentów .
- Usunięcie zwietrzałych partii farby z powierzchni profilowanych.
- Dokonanie niezbędnych napraw i uzupełnienie ubytków zaprawą sztukatorską systemową.
- Rekonstrukcja brakujących detali (odlewy z cementu romańskiego).
- Zagruntowanie powierzchni przed ostatecznym nałożeniem warstwy barwnej.

8.4.4. malowanie

- Ze względu na konieczność wyrównania różnic koloru pomiędzy starymi tynkami gładkimi i ich naprawami, całość należy pomalować w sposób, który nie spowoduje utraty zachowanego koloru i faktury tynków.
- Proponuje się zastosowanie farby półkryjącej opartej na wapnie dyspergowanym.

9. WARUNKI OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

9.1. Klasyfikacja pożarowa.

Obiekt kwalifikuje się do kategorii ZL III zagrożenia ludzi i klasy odporności pożarowej D dla budynku niskiego

9.2. Strefy pożarowe i oddzielenia przeciwpożarowe.

Dopuszczalna maksymalna wielkość strefy pożarowej dla obiektu niskiego wynosi 8000 m²

W budynku zostały wydzielone dwie strefy pożarowe o powierzchni mniejszej od dopuszczalnej.

9.3. Klasa odporności pożarowej budynku ,klasa odporności ogniowej zastosowanych elementów budowlanych.

Dla obiektu parterowego niskiego wydzielonego pożarowo wystarczająca jest klasa D odporności pożarowej W budynku ZL III klasa odporności ogniowej przegród wewnętrznych i elementów konstrukcji powinna wynosić co najmniej:

- główna konstrukcja nośna R30 (warunek nie spełniony dla słupów drewnianych podtrzymujących konstrukcję więźby dachowej – podparcie słupami stalowymi zabezpieczonymi do R30)
- dla stropów REI 30. (strop systemowy z płyt GKF)
- dla ścian zewnętrznych EI 30. (ściany murowane)

9.4. Warunki ewakuacji i oświetlenie awaryjne

Zgodnie z przepisami w budynku zapewniono następujące warunki ewakuacji :

- Warunki ewakuacji: ewakuacja bezpośrednio z pomieszczeń na zewnątrz budynku oraz klatkami schodowymi antresoli przez parter na zewnątrz budynku.
- dojścia nie przekroczą 30 m przy jednym dojściu w tym więcej niż 20 m na poziomej drodze ewakuacyjnej
- proponuje się oświetlenie awaryjne i ewakuacyjne w części użytkowej parterowej budynku

9.5. Wykończenie wnętrz

- Wymagania przeciwpożarowe dla elementów konstrukcyjnych, wykończenia wnętrz i wyposażenia stałego:
- zakłada się zabezpieczenie drewnianych elementów konstrukcji dachu wieży i kościoła do stopnie NRO
- zakłada się zabezpieczenie konstrukcji drewnianej dachu wieży i kościoła od spodu płytami systemowymi w odporności ogniowej 30 minut

9.6. Instalacja wodociągowa wewnętrzna przeciwpożarowa.

- W strefie obejmującej część niską budynku stosujemy HP 25 przy wejściu
- Instalacja hydrantowa oddzielona jest od instalacji wody gospodarczej i zabezpieczona tzw. zaworem pierwszeństwa

9.7. Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru.

Zapotrzebowanie wody do zewnętrznego gaszenia pożaru wynosi 20 l/s (wymagane 2 hydranty nadziemne 80 mm).

9.8. Podręczny sprzęt gaśniczy.

W korytarzu należy przewidzieć podręczny sprzęt gaśniczy na każdej kondygnacji i oznakować wg PN. Opracować instrukcję bezpieczeństwa pożarowego.

9.9. Drogi pożarowe, odległość od innych obiektów.

- Dojazdy zewnętrzne i urządzenia przeciwpożarowe: zewnętrzne zaopatrzenie w wodę do celów gaśniczych przez hydranty przeciwpożarowe w ulicy dojazdowej. Dojazd pożarowy do budynku od strony ulic dojazdowych Kargowskiej i Poznańskiej
- Budynek jest obiektem wolnostojącym, częściowo w granicy z działką po wschodniej stronie na niewielkim odcinku. Najbliższe budynki znajdują się na działce sąsiedniej od strony wschodniej w odległości mniejszej niż 1 m.
- proponuje się wykonanie witryn w klasie odporności pożarowej EI120 od strony działki sąsiedniej w odległości mniejszej od budynków sąsiednich niż 8m
- proponuje się wykonanie drzwi z budynku w klasie odporności ogniowej EI 60

architekt prowadzący:
mgr inż. arch. Piotr Jaszcak
nr upr. 88/01/W